

forsaa vidt Anmeldelsen skeer for Lægsmanden, at aflevere Attesterne, for at disse som Bilag kunne følge med den Liste over de Anneldte, som Lægsmanden skal tilstille Lægsforstanderen.

Efter de nugældende Regler ere Udlændinge og de i § 2 Nr. 1 omhandlede Personer ikke børnepligtige, naar de nedsette sig her i Landet efterat have opnaaet 30 Aars Alderen (Børnepligtslovens § 17 og § 32 Nr. 2). Ministeriet har foreslaaet Aldersgrænsen sat til det 32te Aar. Med Hensyn til Begrundelsen af denne Forandring skal man henvisse til, hvad der nedenfor til nærværende Udkasts § 50 er bemærket.

Overtredelse af Anmeldelsespligten straffes nu med en Bøde af 2 Rd. Medens Ministeriet foreslaaer den nævnte Bødestraf bibeholdt som mindste Straf, formenes den at burde kunne stige til 20 Rd. og under skærpene Omstændigheder til Fængselsstraf. Ministeriet skal her fremsætte den almindelige Bemærkning, at man i Modsatning til den Grundsætning, der gennemgaaende er fulgt i den nugældende Børnepligtslov, i nærværende Lovudkastis Straffebestemmelser har, i Overensstemmelse med Grundsætningen i vor almindelige Straffelovgivning, foreslaaet en mindste og en største Straf, saaledes at der er overladt Domstolene et vist Spillerum, indenfor hvilket der kan tages det fornødne Hensyn til samtlige med den begaaede Lovovertrædelse forbundne formildende eller skærpene Omstændigheder.

I Forbindelse med Bestemmelsen om Indførelsen i Lægsrullen, har Ministeriet i § 8 optaget den almindelige Bestemmelse om de bafarne Børnepligtiges Overførelse til eller Optagelse i Sorullen, samt en udtryffeligg Bestemmelse om, at bafarne Børnepligtige ere berettigede til at blive førte tilbage til Lægsrullen, naar de ikke længer beskæftige sig med Søfart.

Til §§ 9 og 10.

Usikkerheden af at de gjældende Lovbestemmelser om Sessjonernes Afholdelse, Sammensætning og Grændserne for den dem tillagte

dømmende Myndighed, samledes og omdannedes efter Tidens Krav, har oftere været bragt paa Dmtale, navnlig under Forhandlingerne om Børnepligtslovene saavel paa den grundlovgivende Rigsforsamling, som paa Rigsdagen i dens 11te og 12te Samling. Lovene af 12te Februar 1849 og 2den Marts 1861. berøre kun aldeles leilighedsvis Sessjonslovgivningen (Børnepligtslovens § 9), der i det Hele er bleven staaende ved Magt saaledes, som den var uddannet ved ældre Love og Anordninger tildels fra det forrige Aarhundrede. Foruden at de herhenhørende Bestemmelser i flere Punkter ere blevne modsigende derved, at der ved Loven af 2den Marts 1861 anordnedes en fælles Sessjon for Behandlingen af det udskrivningspligtige Mandskab saavel til Hæren som til Søværnet, medens det søværnepligtige Mandskab tidligere behandledes paa Sesssjoner, for hvilke særegne Regler gjaldt, ere Bestemmelserne i det Hele ikke fuldstændige eller i alle Henseender svarende til den bestaaende Børnepligtslovgivning.

Ministeriet har derfor anseet det rigtigt i nærværende Udkast at optage de fornødne herhenhørende Bestemmelser og har man da navnlig i Udkastets § 9 omhandlet Reglerne for Sessjonernes Afholdelse, Sammensætning og Forretningsordenen paa dem, og i Udkastets § 10 Reglerne for Udøvelsen af den Sessjonerne tilkommende dømmende Myndighed.

Medens Amtene (Staden Kjøbenhavn) efter den nugældende Lovgivning hver danne en Sessjonskreds (Udskrivningskreds), følger det af den foreslaaede Forandring i Landets Inddeling i Udskrivningskredse, hvorefter hver Brigadekreds skal danne en Udskrivningskreds, at disse ogsaa bør være særegne Sessjonskredse (jfr. Udkastets § 21).

Tiden og Stedet for Sessjonernes Afholdelse saavel som de nærmere Regler for Forretningsordenen ere i Henhold til den nugældende Lovgivning fastsatte ved administrative Bestemmelser (kongelig Resolution af 22de Mai 1855, Justitsministeriets Skrivelse af 7de Juni s. A., jfr. samme Ministeriums Skrivelse af 25de Marts 1854, kongelig Resolution af 25de